

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocata Gîrneț Zinaida în numele inculpatei și de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2020 și sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019, în cauza penală în privința lui,

Cara Aliona x, născută la x, originară din satul x.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02 martie 2018 – 19 februarie 2019;

Instanța de apel: 24 aprilie 2019- 30 mai 2019;

06 iulie 2020 – 28 decembrie 2020;

Instanța de recurs: 13 decembrie 2019 – 24 martie 2020;

24 februarie 2021 – 21 aprilie 2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019, Cara Aliona a fost recunoscută vinovată și condamnată:

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (pe episodul de escrocherie în privința lui Romanova Anna) sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (pe episodul de escrocherie în privința SC „Easy Credit” SRL) sub formă de 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatei Cara Aliona i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19.09.2017, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, de 3 ani închisoare, suspendați conform art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă în formă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

S-a încasat de la Cara Aliona în beneficiul lui Romanova Anna suma de 4018 lei în contul recuperării prejudiciului material și suma de 3000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

S-a încasat de la Cara Aliona în beneficiul SRL „Easy Credit” suma de 23 567,09 lei în contul recuperării prejudiciului material.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la Cara Aliona cheltuielile judiciare suportate în mărime de 12 600 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, la 29 ianuarie 2016 aproximativ la ora 13.00 Cara Aliona fiind în relații de încredere cu Romanova Anna, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobândirii telefonului mobil, a rugat-o pe Romanova Anna să perfecteze la filiala Taraclia a SA „Moldtelecom”, amplasată în or. x, pe numele său contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE”, la încheierea căruia clientului i se pune la dispoziție un telefon mobil cu condiția achitării abonamentului UNITE și prețul telefonului mobil într-un anumit termen stabilit, promițând lui Romanova Anna că dânsa va achita prețul telefonului mobil și plata lunară a abonamentului conform contractului încheiat între SA „Moldtelecom” și Romanova Anna.

Însă după ce Cara Aliona a primit de la Romanova Anna telefonul mobil Samsung SMGT361, cu IMEI – cod x cu SIM cartela x în valoare de 2460 lei, achitând prima rată de 500 lei pentru rambursarea prețului telefonului mobil, convingând-o astfel pe Romanova Anna de ținerea promisiunii false, în continuare nu a mai efectuat nici o plată lunară pentru procurarea telefonului mobil respectiv, cauzând astfel lui Romanova Anna un prejudiciu material considerabil, în sumă de 1960 lei, care constituie diferența între valoarea telefonului mobil în sumă de 2460 lei, și prima rată achitată în mărime de 500 lei.

Tot, Cara Aliona, la începutul anului 2016, data exactă nu a fost stabilită, acționând intenționat, în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a primit accesul la datele personale, buletinul de identitate ale lui Romanova Anna, și neavând împuterniciri pentru încheierea cărorva contracte din numele lui Romanova Anna, a sunat la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, și din numele lui Romanova Anna, a comunicat toate datele personale necesare din buletin de identitate a ultimei, prin telefon a comandat achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitor „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei.

La 06 februarie 2016, bunurile indicate: frigider marca „Wintter HWL310I” în valoare de 6857 lei, dormitor marca „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, în valoare de 6627 lei, saltea marca „Safir Classic 160x200 (20 cm)” în valoare de 1694 lei au fost livrate lui Cara Aliona de către furnizorul SRL „Smad-Grup” la locul ei de domiciliu pe adresa, Taraclia, str. Gagarin 69.

În continuare pentru dobândirea bunurilor materiale respective,

Cara Aliona, acționând cu intenție criminală, fără intenția de a rambursa plata împrumutului oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, a executat din numele lui Romanova Anna semnătura în contractul de împrumut încheiat la 06.02.2016 cu SC „Easy Credit” SRL nr. x, la suma împrumutului de 15178 lei și actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, prin imitarea semnăturii lui Romanova Anna, cauzând astfel SC „Easy Credit” SRL prejudiciu material considerabil în sumă totală de 15 178 lei.

Conform rechizitoriului Cara Aliona a fost învinuită pentru faptul că, la începutul anului 2016, data exactă nu a fost stabilită, Cara Aliona acționând intenționat, în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a primit accesul la datele personale, buletinul de identitate a părții vătămate Romanova Anna, și neavând împuterniciri pentru încheierea cărorva contracte din numele lui Romanova Anna, a sunat la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, și din numele lui Romanova Anna, comunicând toate datele personale necesare din buletin de identitate a ultimei, prin telefon a comandat achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitor „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20 cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei. Comanda bunurilor respective a fost efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL, cu stingerea împrumutului pe parcursul a 12 luni.

La 06 februarie 2016 bunurile indicate au fost livrate inculpatei Cara Aliona de către furnizorul SRL „Smart-Grup” la locul ei de domiciliul în or. x.

În continuare pentru dobândirea bunurilor materiale respective, Cara Aliona, neavând intenția de a rambursa lunar împrumutul oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, în scopul confecționării și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, a executat prin imitare a semnăturii părții vătămate Romanova Anna în rubricile sub numele ultimei pe contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x la 06.02.2016, de primirea împrumutului la suma de 15178 lei și în actul de primire-predare de la SRL „Smart-Grup” a bunurilor materiale indicate, prin ce a falsificat aceste documente.

Acțiunile Alionei Cara pe acest capăt de învinuire au fost încadrate în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, ca *confecționarea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea excluderii capătului de învinuire a lui Cara Aliona în baza art. 361 alin.(1) Cod penal și respingerii cerinței procurorului de a încasa cheltuielile judiciare de la Cara Aliona în sumă de 12 600 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cara Aliona să fie recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de un an. În conformitate cu art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, Cara Aliona să fie

liberată de la răspundere în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală. Să se încaseze de la Cara Aliona în beneficiul statului suma de 12 600 lei în contul recuperării cheltuielilor judiciare, suportate de IP Taraclia pentru efectuarea expertizei judiciare grafoscopice. În rest celelalte dispoziții ale sentinței să fie menținute.

3.1. În argumentarea apelului procurorul a indicat că:

- sentința primei instanțe în partea excluderii din învinuirea inculpatei Cara Aliona capătul de acuzare în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin.(1) Cod penal, este neîntemeiată;

- dobândirea ilicită a bunurilor în rezultatul folosirii de către făptuitor a unui document, falsificat anterior de o altă persoană urmează a fi calificată doar conform art.190 Cod penal;

- nu este necesară calificarea suplimentară conform art.361 Cod penal, deoarece, reieșind din prevederile art.118 Cod penal, prezentarea unor asemenea documente apare ca varietate a înșelăciunii, deci și a componenței de escrocherie. În același timp, falsificarea unor astfel de documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată conform art.190 Cod penal și art.361 Cod penal;

- având în vedere că anume Cara Aliona a falsificat contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x din 06.02.2016 privind dobândirea în împrumut suma de 15 178 lei și actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale, executând prin imitare a semnăturii lui Romanova Anna în rubricile respective din actele menționate, și ca urmare dobândind astfel de la SC „Easy Credit” SRL sumă de 15 178 lei pentru procurarea frigiderului, dormitorului și a saltelei, astfel, acțiunile lui Cara Aliona urmează a fi calificate și în baza art. 361 alin.(1) Cod penal;

- referitor la cheltuielile judiciare, a invocat că, neachitarea la timp de către IP Taraclia a plății pentru efectuarea expertizei judiciare, nu înseamnă că IP Taraclia nu a achitat prețul expertizei în beneficiul instituției de expertiză. Întârzierea respectivă nu depinde de IP Taraclia, dar de alte circumstanțe, adică mijloacele financiare sub formă de cheltuieli judiciare, de regulă, se transferă de către organul de poliție către instituția de expertiză o dată în trimestru sau în semestru printr-o plată unică pe mai multe cauza penale. Nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată Cara Aliona nu a achitat suma cheltuielilor judiciare în mărime de 12 600 lei;

- a menționat că ordonatorul efectuării expertizei judiciare grafoscopice nr.34/12/5-R-187 din 27.09.2017 este Statul R. Moldova reprezentat de OUP IP Taraclia. În cadrul urmăririi penale și a procedurii judiciare nu a fost stabilit că inculpata Cara Aliona nu are posibilitate să achite cheltuielile judiciare sau că plata acestora ar putea influența substanțial asupra situației ei materiale;

- reieșind din faptul că inculpata Cara Aliona nu se încadrează în nici una din condițiile stabilite în art. 229 CPP, pentru a fi eliberată de la plata cheltuielilor judiciare, astfel fiind recunoscută vinovată în baza art. 190 alin.(1) și art. 190 alin.(1) Cod penal, conform art.229 Cod de procedură penală, urmează să

suporte cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare grafoscopice nr.34/12/5-R-187 din 27.09.2017.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 mai 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în capătul învinuirii de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin.(1) Cod penal, pronunțând în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Cara Aliona a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019, a fost menținută.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2020, s-a admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 mai 2019, în privința cet. Cara Aliona și dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2020, a fost respins apelul declarat de către inculpata Cara Aliona, ca fiind depus peste termen.

A fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința pe capătul învinuirii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și în capătul stabilirii pedepsei definitive, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost recunoscută vinovată Cara Aliona în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019 de 3 ani și 6 luni închisoare, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul din 21.06.2010 pe art. 186 Cod penal de 2 ani 6 luni închisoare, și definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

A fost respinsă cererea lui Cara Aliona cu privire la amânarea executării pedepsei în limitele prevăzute de art. 96 Cod penal.

În rest sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019, prin care *Cara Aliona a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (pe episodul de escrocherie în privința lui Romanova Anna) sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (pe episodul de escrocherie în privința SC „Easy Credit” SRL) sub formă de 2 (doi) ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatei Cara Aliona i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.*

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa

aplicată i-a fost adăugată parțial, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19.09.2017, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, de 3 ani închisoare, suspendați conform art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă în formă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, a fost menținută.

6.1. Instanța de apel a menționat că: inculpata Cara Aliona a depus apelul tardiv, invocând că a fost chemată la Secția specială, la data de 26 mai 2020, și doar atunci i s-a spus că are dreptul să înainteze cerere de apel.

Instanța de apel a notat că, chiar dacă s-ar admite că inculpata a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale la data de 26 mai, termenul de 15 zile a expirat la data de 10 iunie 2020, iar potrivit datei indicate în cererea de apel de însăși apelantă, cererea a fost scrisă la data de 22 iunie 2020, peste termenul legal de 15 zile în interiorul căruia era în drept să declare apel. Instanța de apel a considerat că motivul invocat este nefondat și nu constituie motiv pentru ca apelul să fie considerat în termen în sensul art.404 Cod de procedură penală, sau pentru repunere în termenul de declarare a apelului în sensul art.403 Cod de procedură penală, inculpata nici nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului.

Cu referire la apelul procurorului instanța de apel a notat, că prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018 a fost modificată dispoziția art. 190 Cod penal și anume în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Cu referire la prevederile art. 10 din Codul penal, că modificările operate sunt aplicabile cazului în speță privind-o pe Cara Aliona, instanța de apel a reținut că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței contestate, relevă în mod concludent că prima instanță legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, însă incorect a decis asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatei doar în baza art. 190, alin. (1), art. 190, alin. (1) Cod penal, și excluderea din învinuirea inculpatei Cara Aliona a capătului de acuzare în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, fapt ce determină, necesitatea intervenirii în conținutul sentinței, în sensul evaluării tuturor declarațiilor și probelor materiale examinate de prima instanță, prin prisma art. 361 alin.(1) Cod penal.

Ținând cont de faptul că modificările operate de legiuitor la art. 190 din Codul penal, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 din Cod de procedură penală, a constatat că, *Cara Aliona la data de 29 ianuarie 2016 aproximativ la ora 13.00, fiind în relații de*

încredere cu Romanova Anna, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul de dobândirii telefonului mobil, a rugat-o pe Romanova Anna să perfecteze la filiala Taraclia a SA Moldtelecom, amplasată în or. x, pe numele său contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE”, la încheierea căruia clientului i se pune la dispoziție un telefon mobil cu condiția achitării abonamentului UNITE și prețul telefonului mobil într-un anumit termen stabilit, promițând lui Romanova Anna că dânsa va achita prețul telefonului mobil și plata lunară a abonamentului conform contractului încheiat între SA Moldtelecom și Romanova Anna.

Însă după ce Cara Aliona a primit de la Romanova Anna telefonul mobil Samsung SM-GT361, cu IMEI – cod x cu SIM cartela x în valoare de 2460 lei, achitând prima rată de 500 lei pentru rambursarea prețului telefonului mobil, convingând-o astfel pe Romanova Anna de ținerea promisiunii false, în continuare nu a mai efectuat nici o plata lunară pentru procurarea telefonului mobil respectiv, cauzând astfel lui Romanova Anna un prejudiciu material considerabil, în sumă de 1960 lei, care constituie diferența între valoarea telefonului mobil în sumă de 2460 lei, și prima rată achitată în mărime de 500 lei.

Tot, Cara Aliona, la începutul anului 2016, data exactă nu a fost stabilită, acționând intenționat, în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a primit accesul la datele personale, buletinul de identitate ale lui Romanova Anna, și neavând împuterniciri pentru încheierea căroroa contracte din numele lui Romanova Anna, a sunat la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, și din numele lui Romanova Anna, a comunicat toate datele personale necesare din buletin de identitate a ultimei, prin telefon a comandat achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitor „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20 cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei. La 06 februarie 2016, bunurile indicate: frigider marca „Wintter HWL310I” în valoare de 6857 lei, dormitor marca „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, în valoare de 6627 lei, saltea marca „Safir Classic 160x200 (20 cm)” în valoare de 1694 lei au fost livrate lui Cara Aliona de către furnizorul SRL „Smad-Grup” la locul ei de domiciliul pe adresa, x.

În continuare pentru dobândirea bunurilor materiale respective, Cara Aliona, acționând cu intenție criminală, fără intenția de a rambursa plata împrumutului oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, a executat din numele lui Romanova Anna semnătura în contractul de împrumut încheiat la 06.02.2016 cu SC „Easy Credit” SRL nr. x, la suma împrumutului de 15178 lei și actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, prin imitarea semnăturii lui Romanova Anna, cauzând astfel SC „Easy Credit” SRL prejudiciu material considerabil în sumă totală de 15 178 lei.

Conform rechizitoriului Cara Aliona mai este învinuită pentru faptul că, la începutul anului 2016, data exactă nu a fost stabilită, acționând intenționat, în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a primit accesul la datele personale, buletinul de identitate a părții vătămate Romanova Anna, și neavând împuterniciri pentru încheierea căroroa contracte din numele lui Romanova Anna, a sunat la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, și din numele lui Romanova Anna,

comunicând toate datele personale necesare din buletin de identitate a ultimei, prin telefon a comandat achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitor „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20 cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei. Comanda bunurilor respective a fost efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL, cu stingerea împrumutului pe parcursul a 12 luni. La 06 februarie 2016 bunurile indicate au fost livrate inculpatei Cara Aliona de către furnizorul SRL „Smart-Grup” la locul ei de domiciliul în or. Taraclia, str. Gagarin 69. În continuare pentru dobândirea bunurilor materiale respective, Cara Aliona, neavând intenția de a rambursa lunar împrumutul oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, în scopul confecționării și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, a executat prin imitare a semnăturii părții vătămate Romanova Anna în rubricile sub numele ultimei pe contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x la 06.02.2016, de primirea împrumutului la suma de 15178 lei și în actul de primire-predare de la SRL „Smart-Grup” a bunurilor materiale indicate, prin ce a falsificat aceste documente.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpatei reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei Cara Aliona în comiterea escrocheriei, adică dobândirea prin înșelăciune și abuz de încredere a unui telefon mobil convingând-o pe partea vătămată Romanova Anna să încheie pe numele său contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „Unite” cu SA Moldtelecom, promițându-i că dânsa va achita prețul telefonului mobil, acțiunile ei pe acest capăt de acuzare just au fost calificate în temeiul art.190 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, audiind participanții la proces, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, a considerat dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, Cara Aliona, la 29 ianuarie 2016 aproximativ la ora 13:00 Cara Aliona fiind în relații de încredere cu Romanova Anna, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobândirii telefonului mobil, a rugat-o pe Romanova Anna să perfecteze la filiala Taraclia a SA „Moldtelecom”, amplasată în or. xxx, pe numele său contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE”, la încheierea căruia clientului i se pune la dispoziție un telefon mobil cu condiția achitării abonamentului UNITE și prețul telefonului mobil într-un anumit termen stabilit, promițând lui Romanova Anna că dânsa va achita prețul telefonului mobil și plata lunară a abonamentului conform contractului încheiat între SA „Moldtelecom” și Romanova Anna. Însă după ce Cara Aliona a primit de la Romanova Anna telefonul mobil Samsung SM-GT361, cu IMEI – cod xxxx cu SIM cartela xxxx în valoarea de 2460 lei, achitând prima rată de 500 pentru rambursarea prețului telefonului mobil, convingând-o astfel pe Romanova Anna de ținerea promisiunii false, în continuare nu a mai efectuat nici o plata lunară pentru procurarea telefonului mobil respectiv, cauzând astfel lui Romanova Anna prejudiciului material considerabil, în sumă de 1960 lei, care constituie

diferența între valoarea telefonului mobil în sumă de 2460 lei, și prima rată achitată în mărime de 500 lei.

Instanța de apel a concluzionat că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpata Cara Aliona a comis fapta prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că pe episodul de escrocherie în privința SC „Easy Credit” SRL și acuzarea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și art. 361 alin. (1) Cod penal, cumulul probelor acumulate, demonstrează intenția inculpatei Cara Aliona de a dobândi bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, faptă care se atestă prin aceea că inculpata obținând prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată buletinul acesteia, a utilizat datele personale ale lui Romanova Anna pentru a dobândi împrumutul de la ÎCS „Easy Credit” SRL în vederea procurării dormitorului, saltei și a frigiderului, comandate prin telefon la SRL „Smad-Grup” în sumă totală de 15 178 lei.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță, eronat a exclus capătul de acuzare în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, motivându-și soluția prin faptul că, executarea semnăturii prin imitare a părții vătămate Romanova Anna de către inculpata Cara Aliona pe contractul de împrumut nr. x din 06 februarie 2016, încheiat cu SRL „Easy Credit” și pe actul de predare-primire a bunurilor livrate de SRL „Smad-Grup” din 06 februarie 2016, reprezintă o varietate a înșelăciunii, or, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, inculpata Cara Aliona, realizându-și năzuința de a obține un împrumut, știind cu certitudine că nu a deținut împuternici care-i acordă dreptul de a încheia contracte din numele părții vătămate Romanova Anna, a comandat prin intermediul la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, utilizând datele personale de identitate ale părții vătămate Romanova Anna, achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitorul „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20 cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei. Comanda bunurilor respective a fost efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL, cu stingerea acestuia pe parcursul a 12 luni.

La 06 februarie 2016 bunurile indicate au fost livrate la domiciliul inculpatei Cara Aliona pe adresa x de către furnizorul SRL „Smad-Grup”, iar pentru dobândirea bunurilor materiale respective, Cara Aliona, fără intenția de a rambursa lunar împrumutul oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, în scopul confecționării și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, a executat prin imitarea semnătura părții vătămate Romanova Anna în rubricile sub numele ultimei pe contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x la 06.02.2016, de primirea împrumutului la suma de 15178 lei și în actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, falsificând astfel documentele respective.

Instanța de apel analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, conchide prezența în acțiunile inculpatei Cara Aliona a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, după indicii: escrocheria - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane, și art. 361 alin. (1) Cod penal, după indicii: deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, odată ce, pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat, cu certitudine, vinovăția acesteia.

Instanța de apel a reiterat că, în rezultatul acțiunii prejudiciabile comise de către Cara Aliona, au fost lezate două obiecte juridice diferite, și anume relațiile sociale cu privire la patrimoniu precum și relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Instanța de apel a menționat că, solicitarea inculpatei de a i se acorda împrumut și executarea prin imitarea semnăturii părții vătămate Romanova Anna în rubricile sub numele ultimei pe contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x la 06.02.2016, de primirea împrumutului la suma de 15178 lei și în actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, falsificând astfel documentele respective, demonstrează realizarea intenției directe prin care inculpata și-a realizat latura subiectivă a infracțiunii de confecționare și folosire a documentului oficial fals, care acordă drepturi or, pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii nu este necesară dovedirea activității legată de confecționarea/dobândirea/folosirea de către inculpat a documentului oficial fals, pentru realizarea faptei infracționale este suficientă realizarea oricărei modalități normative cu caracter alternativ, în speță inculpata a utilizat modalitățile de confecționare și folosire a documentului oficial fals, care acordă drepturi, aceasta este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul deținerii sau folosirii documentului oficial fals.

Instanța de apel a reținut declarațiile martorului Nicorean Rodica, care a indicat că fiind în casă la Cara Aliona, după procurarea noului mobilier, pe noptieră a văzut contractul de împrumut întocmit pe numele lui Romanova Anna, iar când a întrebat-o pe Cara Aliona pe numele cărei persoane a luat împrumutul, aceasta i-a răspuns că este pe numele său, cu toate că văzuse contractul de împrumut pe numele lui Romanova Anna (f.d.15-16, vol.2).

Instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice următoarele probe: raportul de expertiză judiciară nr.34/12/5-R-187 din 27.09.2017, din care se confirmă că semnăturile din Contractul de împrumut nr. x din 06.02.2016, și din Act de predare-primire din 06.02.2016 la rubrica „Cumpărător” și la rubrica „Marfa am primit, pretenții nu am” (în colțul din dreapta jos), sunt executate de către Cara Aliona, dar nu de Romanova Anna (f.d.91-113, vol.1), cât și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.08.2017, potrivit căruia în locuința de pe str. x, care aparține inculpatei Cara Aliona, au fost depistate frigiderul marca „Wintter HWL-310I”, dormitor marca „Svit-Mebliv Exclusiv Kim”, saltea marca „Safir Classic 160x200 (20 cm)”m cu foto-tabel anexă (f.d.46-47a, vol.1).

Instanța de apel a concluzionat că, stările de fapt reținute în ședință combat întru totul concluziile primei instanțe, care a considerat că semnarea de către inculpata Cara Aliona sub numele părții vătămate Romanova Anna în contractul de împrumut și actul de primire-predare a bunurilor, constituie o varietate a înșelăciunii, deci a componentei art. 190 Cod penal, considerând că nu este necesară calificarea suplimentară a faptei inculpatei și în baza art. 361 Cod penal. Din declarațiile inculpaților, a părților vătămate, a martorului Nicorean Rodica, dar și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale instanța de apel a constatat că Cara Aliona, la începutul anului 2016, data exactă nefiind stabilită, acționând în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a obținut buletinul de identitate a părții vătămate Romanova Anna, și neavând împuterniciri pentru încheierea cărorva contracte din numele lui Romanova Anna, a comandat prin intermediul la SRL „Smad-Grup” mun. Chișinău, utilizând datele personale de identitate ale părții vătămate Romanova Anna, achiziționarea unui frigider de marca „Winter HWL-310I”, cu valoarea de 6857 lei, dormitorul „Svit-mebliv Exclusiv Kim”, cu valoare 6627 lei, saltea „Safir Classic”, 160 x 200 (20 cm) cu valoarea de 1694 lei, valoarea totală a bunurilor fiind de 15 178 lei. Comanda bunurilor respective a fost efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL, cu stingerea acestuia pe parcursul a 12 luni.

La 06 februarie 2016, bunurile indicate au fost livrate la domiciliul inculpatei Cara Aliona pe adresa x, de către furnizorul SRL „Smad-Grup”, iar pentru dobândirea bunurilor materiale respective, Cara Aliona, fără intenția de a rambursa lunar împrumutul oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, în scopul confecționării și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, a executat prin imitarea semnătura părții vătămate Romanova Anna în rubricile sub numele ultimei pe contractul de împrumut încheiat cu SC „Easy Credit” SRL nr. x la 06.02.2016, de primirea împrumutului la suma de 15178 lei și în actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, falsificând astfel documentele respective.

Instanța de apel a conchis că, întregul sistem de probe enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptele inculpatei Cara Aliona de escrocherie - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal, precum și fapta de confecționare și de folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi, prevăzută de art. 361 alin.(1) din Codul penal.

Instanța de apel a remarcat că, în speță, Cara Aliona a comis acțiunea componentă a infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, la data de 06 februarie 2016.

A mai constatat instanța de apel că, potrivit ordonanței de încetare a urmăririi penale și clasare a cauzei penale din 29 mai 2017 (V.I, f.d. 132-133), Cara Aliona a săvârșit la data de 07 aprilie 2017, o infracțiune intenționată

prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, pentru care se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene ani. Termenul de prescripție pentru infracțiunea prevăzută de art.361 alin. (1) din Codul penal, a început să curgă din 07 aprilie 2017 și expira la data de 07 aprilie 2019.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 noiembrie 2018, Cara Aliona a fost anunțată în căutare (V.II, f.d. 54). Din această dată în corespundere cu art. 60 alin. (5) din Codul penal, termenul de prescripție a fost suspendat.

Instanța de apel a notat că, pînă la anunțarea în căutare a inculpatei Cara Aliona, au expirat 1 an 7 luni și 12 zile, respectiv, pînă la împlinirea a 2 ani din termenul de prescripție, mai rămăseseră 4 luni 18 zile.

Potrivit procesului-verbal de reținere anexat la materialele cauzei penale, Cara Aliona a fost reținută la data de 12 februarie 2020 (V.III, f.d. 85), respectiv, din această dată a continuat să curgă termenul de prescripție. Având în vedere termenul 4 luni 18 zile rămas, rezultă că, termenul de prescripție în interiorul căruia Cara Aliona putea fi atrasă la răspundere penală, a expirat la 30 iunie 2020.

Instanța de apel a relevat că deși inculpata a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) din Codul penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de Legea penală, pasibilă de răspundere penală, însă, la momentul emiterii deciziei – 28 decembrie 2020, termenul de prescripție de 2 ani în interiorul căruia Cara Aliona putea fi trasă la răspundere penală - a expirat, pe cale de consecință, inculpata urmează a fi liberată de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a mai constatat că, prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 iunie 2010, Cara Aliona a fost recunoscută vinovată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni închisoare, cu amânarea executării pedepsei în baza art. 96 Cod penal, pînă la data de 09 aprilie 2018.

În temeiul art. 96 alin. (4) și cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, instanța de apel, pentru cumul de sentințe, cu adăugarea parțială la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2019 de 2 ani și 6 luni închisoare, a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cahul din 21.06.2010 pe art. 186 Cod penal de 2 ani 6 luni închisoare, a stabilit inculpatei, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, iar conform art. 72 din Codul penal, inculpata urmând să execute pedeapsa în penitenciar pentru femei.

Cu referire la dezacordul procurorului cu respingerea solicitării privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a conchis, că prima instanță judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatei Cara Aliona în beneficiul statului a cheltuielilor

de judecată în sumă de 12 600 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Instanța de apel analizând solicitarea privind amânarea executării pedepsei aplicate pînă la atingerea de către copii a vârstei de 8 ani, a remarcat că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatei și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod Penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatei, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Instanța de apel a respins solicitarea privind amânarea executării pedepsei aplicate pînă la atingerea de către copii a vârstei de 8 ani, avându-se în vedere faptul că inculpata anterior a fost judecată, anterior a fost condamnată pentru săvârșirea de infracțiuni similare, ceea ce denotă faptul că inculpata Cara Aliona nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

Instanța de apel a considerat că solicitarea din apel invocată de partea apărării privind stabilirea unei pedepse mai blânde, prin prisma prevederilor art. 96 Cod penal, în speța dată nu este oportună, deoarece inculpata Cara Aliona nu a ales calea corijării, având în vedere că aceasta anterior a fost atrasă la răspundere penală de mai multe ori, inclusiv a executat real pedeapsa cu închisoare pentru comiterea infracțiunilor similare, ulterior, a comis cu intenție alte trei infracțiuni. O altă circumstanță necesară de remarcat este că, analizând personalitatea inculpatei Cara Aliona, care anterior de mai multe ori a fost atrasă la răspundere penală, și beneficiind odată de prevederile art. 96 Cod penal, prin sentința Judecătorei Cahul din 21 iunie 2010, în baza căreia a fost recunoscută vinovată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni închisoare, fiindu-i amânată executarea pedepsei, pînă la data de 09 aprilie 2018, în perioada amânării executării pedepsei a săvârșit din nou infracțiuni.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocata Gîrneț Zinaida în numele inculpatei, prin care invocând incidența pct. 6), 8) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitată casarea deciziei și sentinței, emiterea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate în privința Alionei Cara prevederile art. 96 Cod penal.

- inculpata Cara Aliona, care fără a invoca dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și rejudecarea cauzei.

7.1. În susținerea recursului avocata Gîrneț Zinaida invocă:

- instanțele de fond au pus la baza condamnării inculpatei probe, care în opinia acesteia demonstrează săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și anume declarațiile părții vătămate și a reprezentantului părții

vătămate;

- nu este demonstrată existența faptului de înșelăciune prin inducerea în eroare de către inculpată a părților vătămate referitor la intențiile și acțiunile sale cu privire la neplata bunurilor procurate;

- reieșind din materialele cauzei, acțiunile inculpatei Cara Aliona cu privire la procurarea bunurilor de către Romanova Ana au fost din timp coordonate cu Romanova Ana și în cunoștință de cauză cu reprezentanții persoanelor juridice cu care sau perfectat contractele;

- inculpata a acționat în vederea procurării bunurilor cu acordul și la inițiativa lui Romanova Ana, în acțiunile inculpatei nu se întrevede intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane sau scopul cupidant, necesar pentru a indica prezența unei infracțiuni de escrocherie, precum a fost invocat în actul de învinuire;

- având în vedere circumstanțele stabilite, în urma administrării probelor de către instanțele de fond în prezenta speță, se atestă că între inculpat și părțile vătămate au existat niște relații civile, reconfirmate prin recipisa întocmită de Cara Aliona și nu fac subiectul infracțiunii de escrocherie în sensul invocat în rechizitoriu;

- consideră că, participanții tranzacției de procurare a bunurilor și părțile care au întocmit recipisa nu au epuizat posibilitatea restabilirii valorii lezate prin acțiunile prejudiciabile realizate, la caz, pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile, cu atât mai mult nefiind stabilită existența prejudiciului cauzat părților vătămate, achitarea inculpatei pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, întrucât relațiile dintre Cara Aliona și părțile vătămate sunt de ordin civil, nefiind pasibile răspunderii penale;

- în cadrul cercetării judecătorești probele administrate sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei, nu s-a constatat că Aliona Cara este culpabilă de comiterea infracțiunii de escrocherie;

- fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu instanța, nu are relevanță penală, fiind de natură civilă, ceea ce înseamnă că, inculpata nu și-a executat în deplină măsură obligația civilă pe care partea vătămată susține că și-a asumat-o în urma înțelegerii încheiate prin recipisă, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale;

- temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale. Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 Cod penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori

pe calea acțiunii civile;

- instanța de apel neîntemeiat a respins cerința părții apărării de a aplica în privința inculpatei Cara Aliona prevederile art. 96 Cod penal, deoarece acesta întrunește condițiile aplicării acestui articol;

- instanța de apel neîntemeiat i-a aplicat lui Cara Aliona prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, or inculpata Cara Aliona a comunicat că sentința dată este executată și instanța de judecată nu a verificat dacă anume această sentință de fost executată;

- neîntemeiat s-au cumulat sentințele din 19.02.2019 și 21.06.2010, deoarece sentința din 21.06.2010 urma a fi pusă în executare până la data de 09 aprilie 2018;

- dispozitivul deciziei Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2020 contravine motivării din decizie, deoarece în motivare indică că corect instanța de fond a calificat fapta inculpatei în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, dar în dispozitivul deciziei casează parțial sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019 în privința lui Cara Aliona acuzată de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în acest sens instanța de apel a emis o soluție care contrazice motivarea.

7.2. În susținerea recursului inculpata indică:

- nu este de acord cu cumularea pedepselor și respingerea aplicării prevederilor art. 96 Cod penal;

- consideră că a fost condamnată de două ori pentru aceeași faptă întrucât la pedeapsa stabilită în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința din 21 iunie 2010 pe art. 186 Cod penal, deși pe cauza respectivă procesul penal a fost încetat.

8. În temeiul art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul și reprezentantul OCN „Easy Credit” SRL au prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține, că apărarea invocă temeiurile de casare prevăzute în

pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când:

6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Totodată, inculpata deși nu invocă nici un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei penale, considerând că instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, și că greșit nu a aplicat prevederile art. 96 Cod penal, deși acestea sunt aplicabile în speță.

Referitor la argumentul că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, instanța de recurs precizează că avocata referindu-se la pct. 6) din norma menționată, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Instanța de recurs nu va reține alegația recurentei precum că instanța de apel pe de o parte în motivare indică că prima instanță corect a calificat fapta inculpatei în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, dar în dispozitivul deciziei casează parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019 în privința lui Cara Aliona acuzată de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, din conținutul dispozitivului deciziei recurate rezultă cu certitudine că instanța de apel a menținut sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019 pe epizoadele de escrocherie, fapt determinat și în motivarea soluției respective, aceasta intervenind în conținutul sentinței doar în partea capătului de acuzare de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Raportând temeiul invocat de recurent la motivarea deciziei instanței de apel, Colegiul Penal consideră că, în speța examinată decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, mai mult se constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar, constată că presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind întemeiată afirmația recurentului precum că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal, întrucât relațiile dintre Cara Aliona și părțile vătămate sunt de ordin civil, nefiind pasibilă răspunderii penale.

În acest sens, reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpata a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal, pe episoadele de escrocherie în privința lui Romanova Anna și pe episodul de escrocherie în privința SC „Easy Credit” SRL.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și expus în *pct. 4.1.* al prezentei decizii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța de apel întemeiat și argumentat ajungând la concluzia menținerii sentinței în partea constatării vinovăției Alionei Cara, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe ambele episoade.

În contextul expus, Colegiul penal consideră că argumentul precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile inculpatei Cara Aliona sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatei Cara Aliona, astfel că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele

art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, lecturând textul deciziei instanței de apel, instanța de recurs constată că instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată, faptelor comise de inculpată li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, pedeapsa fiind stabilită de instanță argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

Cu referire la trimiterile recurenței că *fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu instanța, nu are relevanță penală, fiind de natură civilă, ceea ce înseamnă că, inculpata nu și-a executat în deplină măsură obligația civilă pe care partea vătămată susține că și-a asumat-o în urma înțelegerii încheiate prin recipisă, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale*, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpatei, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către procuror, apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele, acestea fiind cercetate în ședința judiciară a instanței de apel, consemnate în procesul verbal și analizate de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate.

Mai mult, la caz, fiind confirmată latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, manifestată prin intenția directă a inculpatei, care dorea și admis obținerea telefonului mobil, Samsung SM-GT361 prin înșelăciune și abuz de încredere convingând-o pe partea vătămată Romanova Anna să încheie pe numele său contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile "Unite" cu SA Moldtelecom, promițându-i că dînsa va achita prețul telefonului mobil, precum și comanda bunurilor efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL din numele lui Romanova Anna semnătura în contractul de împrumut încheiat la 06.02.2016 cu SC „Easy Credit” SRL nr. x, astfel, inculpata prin inducerea în eroare a părții vătămate, obținând prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată buletinul acesteia, a utilizat datele personale ale lui Romanova Anna pentru a dobândi împrumutul de la ÎCS "Easy Credit" SRL în vederea procurării dormitorului, saltelei și a frigiderului, comandate prin telefon la SRL "Smad-Grup" în sumă totală de 15 178 lei, cunoscând cu certitudine că nu-și va onora obligațiile asumate.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea încadrării faptei inculpatei și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Astfel, Colegiul penal a stabilit cu certitudine, că cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță,

au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis de a ajunge la concluzia că, prin acțiunile sale inculpata Cara Aliona, a săvârșit infracțiunile de escrocherie pe ambele episoade.

Or, la caz s-a constatat cu certitudine, că Cara Aliona, acționând cu intenție de a nu rambursa plata împrumutului oferit de SC „Easy Credit” SRL pentru bunurile livrate, a executat din numele lui Romanova Anna semnătura în contractul de împrumut încheiat la 06.02.2016 cu SC „Easy Credit” SRL nr. x, la suma împrumutului de 15178 lei și actul de primire-predare de la SRL „Smad-Grup” a bunurilor materiale indicate, prin imitarea semnăturii lui Romanova Anna, cauzând astfel SC „Easy Credit” SRL prejudiciu material considerabil în sumă totală de 15 178 lei. Comanda bunurilor respective a fost efectuată în credit prin luarea unui împrumut de la SC „Easy Credit” SRL, cu stingerea împrumutului pe parcursul a 12 luni, fapt ce nu a fost de către inculpată (pe episodul de escrocherie în privința SC „Easy Credit” SRL). Precum și faptul dobândirii prin înșelăciune a telefonului mobil, Samsung SM-GT361, cu IMEI – cod x cu SIM cartela x în valoare de 2460 lei, prin convingerea Annei Romanova să perfecteze la filiala Taraclia a SA Moldtelecom, amplasată în or. Taraclia, str. General Inzov 9a, pe numele său contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE”, și achitând doar prima rată de 500 lei pentru rambursarea prețului telefonului mobil, însă în continuare nu a mai efectuat nici o plată lunară pentru procurarea telefonului mobil cauzându-i Annei Romanova un prejudiciu material considerabil, în sumă de 1960 lei, care constituie diferența între valoarea telefonului mobil în sumă de 2460 lei, și prima rată achitată în mărime de 500 lei.

În continuare, instanța de recurs referitor la alegația recurentelor, precum că *la examinarea cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel eronat au stabilit pedeapsa închisorii, deși datorită circumstanțelor cauzei urma a fi aplicate în privința lui Cara Aliona prevederile art. 96 sau 90 Cod penal*, consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatei o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatei, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, analizând decizia contestată în raport cu argumentele titularilor recursurilor referitor *la stabilirea definitivă a pedepsei și modul de executare a pedepsei*, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Articolul 75 alin. (1) Cod penal stipulează expres, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul penal mai remarcă că, prin sentința Judecătorei Cahul din 21 iunie 2010, Cara Aliona a fost recunoscută vinovată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni închisoare, cu amânarea executării pedepsei în baza art. 96 Cod penal, pînă la data de 09 aprilie 2018.

Așadar, inculpata fiind anterior condamnată, în perioada amânării executării pedepsei a săvârșit o nouă infracțiune, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, or, pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acesteia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimei, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că instanța de apel întemeiat în baza art. 96 alin. (4) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 februarie 2019 de 2 ani și 6 luni închisoare, a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Cahul din 21 iunie 2010 pe art. 186 Cod penal, de 2 ani 6 luni închisoare, și a stabilit inculpatei, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, urmând ca în baza art. 72 Cod penal, să execute pedeapsa în penitenciar pentru femei.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a conchis și a motivat suficient soluția sa, raportându-le la circumstanțe concrete ale cauzei stabilind corect cuantumul și influența pedepsei cu închisoare asupra corectării și reeducării inculpatei Cara Aliona.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal a ajuns la concluzia că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către apărător și inculpată, conține motivele pe care se întemeiază soluția, și la capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel nu a comis erori ce ar duce la casarea deciziei.

Reieșind din cele constatate supra, Colegiul penal atestă din materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, or nu s-a constatat

vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar vinovăția inculpatei fiind stabilită indubitabil cu respectarea normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, iar pedeapsa aplicată inculpatei în conformitate cu legea și în limitele acesteia, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatei, și de către inculpată, ca fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocata Gîrneț Zinaida în numele inculpatei și de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Cara Aliona xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 iunie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena